

Medens Konventionens Bestemmelser i § 2 om Straf og Erstatning for Bestadigelse af Telegrafstaber samt dens Regler i §§ 8 ff. om Paataalen m. v. af saadanne Overtrædelser ikke udkræve nogen særlig Lovhjemmel for deres Anvendelse ved de danske Domstole, da de ikke gaae ud over, hvad der hos os er gjældende Ret, se navnlig Straffeloven af 10de Februar 1866 § 295, har man derimod anset det for nødvendigt, at der gives en Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til at bringe de i Konventionens Art. 5 og 6 indeholdte Forfkrifter om, hvad Skibe og Fisterfartøier skulle iagttage for ikke at lægge Hindringer i veien for Arbejder ved Kablerss Istandsættelse m. v., til Udførelse, ligesom der ogsaa behøves en saadan Lovhjemmel for at paalægge Kabeleierne den i Konventionens Art. 7 optagne Forpligtelse til at udrede Erstatning for opoffrede Ankere eller Fisteredstaber. Endelig har man ogsaa troet det rigtigt at søge en saadan Hjemmel erhvervet med Hensyn til Bestemmelsen i Konventionens Art. 4, som paalægger en Kabeleier en ubetinget Pligt til at erstatte Omkostningerne ved Brud eller Bestadigelse paa et en Anden tilhørende Kabel, der foraarjages ved Nedlægningen eller Istandsættelsen af førstnævnte Kabel.

Med Hensyn til de enkelte i Henhold hertil i Lovforslaget anførte Bestemmelser skal kun bemærkes Følgende:

ad §§ 1 og 2.

De her optagne Bestemmelser ere ganske i Overensstemmelse med Konventionens Artikler 5 og 6, og deres Anvendelse er ligesom Konventionens Bestemmelser i det Hele begrændset til det aabne Hav udenfor Søterritorierne. Ifølge deres Bestaaffenhed egne de sig ikke til at gjøres ligefrem gjældende, ialtfald for Danmarks Vedkommende, paa Søterritoriet. Reglerne angaaende Telegrafstibes Signalføring, hvortil der henvises i § 1, indeholdes for Tiden i Anordn. 28. April 1880 § 5.

ad § 3.

Den ved denne Bestemmelse Kabeleierne paalagte Forpligtelse til at give Erstatning for Ankere, Garn og andre Fisteredstaber, som af et Fartøi opoffres for at undgaa at bestadige et Telegrafstabel, er stemmende med Billighed, der tilliger, at ligesom Kabeleierne

bestyttes ved, at der paalægges dem, der bestadiger Kablerne, Straf og Erstatning, saaledes bør Kablets Eier paa den anden Side give Erstatning for de Offre, der bringes for at undgaae saadanne Bestadigelser. En saadan Regel har ogsaa hidtil været fulgt af det danske Telegrafvæsen og, saavidt vides, ligeledes af andre Kabeleiere, i hvis Vedfor- taede Interesse det er at give saadanne Erstatninger. Da den heromhandlede Bestemmelse ligesaa vel egner sig til at anvendes, naar Opoffrelsen er sket paa Søterritoriet, som i det aabne Hav, og der ikke er nogen Grund til at undergive disse Tilfælde en forskjellig Regel, er det fundet rigtigt ikke at begrænde Anvendelsen af denne Paragraf til det aabne Hav.

ad § 4.

I denne Paragraf er optaget Konventionens Art. 4, ved hvilken der er givet Eieren af et undersøist Kabel, over eller i Nærheden af hvilket et andet Kabel nedlægges, Ret til at fordre Erstatning, naar der ved det nye Kables Nedlæggelse foraarjages Brud eller Bestadigelse af det første Kabel, hvorhos det, naar flere Kabler ere lovlig nedlagte i Nærheden af hinanden eller krydsende hinanden, bestemmes, at Kabeleierne gjenfidsigt skulle holde hinanden skadesløse for den Skade, der ved et Kables Istandsættelse forvoldes paa et andet. Da dette Erstatningsansvar efter Ordlyden maa antages ubetinget at paahvile Kabeleieren, uden Hensyn til om han ved sit Kables Nedlægning eller Reparation har iagttaget den fornødne Forsigtighed, og saaledes formentlig gaar udenfor de almindelige Betingelser for Erstatningspligten, har man anset det for rettest at optage Bestemmelsen i dette Lovforslag. Af samme Grund, som er anført ovenfor ad § 3, er Bestemmelsen ikke indskrænket til kun at gjælde for Kablerne i det aabne Hav, om den end for det danske Søterritoriiums Vedkommende ikke for Tiden vil have nogen praktisk Betydning, da der her ikke findes flere forskjellige Eiere tilhørende Telegrafstaber i Nærheden af hinanden.

ad § 5.

Under Hensyn til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 12 er det anset for rettest at fastsætte Straffen for Overtrædelser af Forfkrifterne i §§ 1—2 til Bøder eller Fængsel.